

ČAKANIE NA SPOZNANIE JEHO DOBROTY

Dobrý je Hospodin tým, ktorí očakávajú na Neho. (Žalospěvy 3:25)

Nikto nie je dobrý, iba jeden, Boh (Matúš 19:17). Jeho dobrota je v nebesiach. Aká hojná je Tvoja dobrota, ktorú si odložil tým, ktorí sa Ťa boja (Žalm 31:20). Okúste a vidte, že dobrý je Hospodin (Žalm 34:9).

Pravou cestou, ako vstúpiť do radosti z tejto dobroty Božej, je čakanie na Neho. Hospodin je dobrý, ale Jeho deti to často nevedia a nečakajú na Neho v tichosti, aby tú dobrotu zjavil. Ale pre tých, ktorí vytrvávajú v čakaní; ktorých duše naozaj čakajú, sa to stane skutočnosťou.

Mysleli by sme si, že všetci tí, ktorí musia čakať, sa stanú pochybovačmi. Ale platí to len pre tých, ktorí začnú byť netrpezliví. Tí skutočne čakajúci povedia - **Dobrý je Hospodin tým, ktorí očakávajú na Neho.** Ak túžiš plne poznať dobrotu Božiu, oddaj sa viac ako kedykoľvek

doteraz životu čakanie na Neho. Keď začíname čakať na Boha, naše srdce je nastavené hlavne na to, aby sme prijali požehnanie. Boh milostivo využíva naše potreby a túžby po pomoci na to, aby nás vyučil ohľadom niečoho vyššieho, ako si predstavujeme.

Hľadáme dary; On, Darca, túži dať Seba a uspokojiť našu dušu Svojou dobrotou. Kvôli tomuto často zadržáva Svoje dary a čas čakanie sa predlžuje. Neustále sa snaží získať srdce dieťaťa pre Seba Samého.

Túži po tom, aby sme po udelení daru vyznali, aký dobrý je Boh, aj keď to trvalo dlhšie, kým dar prišiel, alebo dokonca neprišiel vôbec. Vždy by sme mali zažívať toto: **Dobre je mlčky očakávať na pomoc Hospodinovu (Žalospěvy 3:26).** Dobrý je Hospodin tým, ktorí očakávajú na Neho.

Akým požehnaným životom sa potom stáva život čakania, keď neprestajne uctieваме Boha vo viere, keď si ctíme a dôverujeme Jeho добрote. Ako sa duša učí tomuto tajomstvu, každý kúsok čakania sa stáva tichým **vchádzaním do dobroty Božej**, aby sme ju nechali robiť svoju požehnanú prácu a uspokojiť každú našu potrebu.

A každý zážitok Božej dobroty dáva práci čakania novú príťažlivosť; namiesto toho, aby sme hľadali útočisko len v časoch núdze, si vypestujeme **hlbokú túžbu čakať neprestajne každý a celý deň**.

Akékoľvek povinnosti a záväzky zamestnávajú našu myseľ a vyžadujú si náš čas, duša sa viac a viac oboznamuje s tajomným umením neprestajného čakania.

Čakanie sa stáva našim zvykom a nastavením; stáva sa druhou prirodzenosťou a dýchaním našej duše. Drahý kresťan, či nevidíš, že čakanie nie je jedným z množstva kresťanských cností, o ktorých treba občas učiť, ale vyjadruje nastavenie, ktoré je potrebné ako úplný základ kresťanského života?

Dodáva vyššiu hodnotu a novú moc našej modlitbe a uctievaní; našej viere a poddávaní sa, pretože nás

prepája nezmeniteľnou závislosťou priamo so Samým Bohom. A dáva nám to neporušené potešenie z dobroty Božej: **Dobrý je Hospodin tým, ktorí očakávajú na Neho**.

Využi čas i ťažkosti na to, aby si si vypestoval toto čakanie, ktoré je tak potrebné v živote kresťana. Priveľa náboženstva dostávame z druhej ruky, z učenia ľudí. Toto vyučovanie má ohromnú hodnotu, pokiaľ vedie k **Bohu samému**; ako kázanie Jána Krstiteľa, ktoré vždy posielalo jeho učeníkov od neho k živému Kristovi.

To, čo naše náboženstvo potrebuje, je **viac z Boha**. Mnohí z nás sme príliš zamestnaní vlastnou prácou. Ako v prípade Marty - tá služba, ktorú chceme robiť pre Majstra, nás od Neho oddeľuje; ani Jeho to nepoteší, ani nám to neosoží. Čím viac pracujeme, tým viac potrebujeme čakať na Boha; činenie Božej vôle takto bude našim jedlom a nápojom, našou výživou a občerstvením, i silou a nie tým, čo nás vyčerpáva.

Dobrý je Hospodin tým, ktorí očakávajú na Neho. Ako dobrý - to nik nevie povedať, okrem tých, ktorí to zažijú vďaka čakaniu na Neho. Ako dobrý - to nik nevie úplne povedať, okrem tých, ktorí Ho zažili naplno.

len očakávaj
mlčky, moja
duša, na Boha!